

koslovenském státě nebrání názoru zde zastávanému, ježto řečené ustanovení má na mysli toliko placení závazků znějících na koruny rakousko-uherské a splatných v oblasti Československé republiky, o kterýžto případ tu nejde.

Čís. 15892.

Obecní zaměstnanci.

Obecní zaměstnanec se může domáhati samostatnou určovací žalobou, že jeho propuštění ze služeb obce jest neplatné a že jest dále v jejích službách; přípustnosti žaloby určovací tu nevadí ani, že mohlo býti žalováno na plnění. Pro žalobu tu neplatí lhůta § 1162 d) obč. zák.

Předpoklady ustanovení obecního zřizence (v Čechách) zřízencem definitivním.

(Rozh. ze dne 4. března 1937, Rv I 1485/36.)

Srv. rozh. č. 8063, 11150, 11294, 12687, 13687 Sb. n. s.

Žalobce se domáhá určovací žalobou zjištění, že jeho propuštění ze služeb žalované obce jest neplatné, a že jest dále v jejích službách jako obecní strážník. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Určovací nárok, jak se ho žalobce domáhá, může býti předmětem samostatné žaloby a soudního rozhodování jen za podmínek § 228 c. ř. s. Tyto podmínky jsou v souzené věci prokázány, ježto žalobce mohl sice žalovati o plnění, avšak tou žalobou by nebyl vyčerpán celý rozsah sporného právního poměru (srv. rozh. č. 11294 Sb. n. s.) a určovací žaloba má tudíž samostatný praktický účel (rozh. č. 11150 Sb. n. s.). Pokud žalovaná vytýká, že nároky žalobcovy jsou prekludovány podle § 1162 d) obč. zák., protože žaloba byla podána po uplynutí šesti měsíců po propuštění, jež bylo usneseno 24. září 1932, přehlíží, že žalobce svůj nárok nevyvozuje z bezdůvodného propuštění, nýbrž z tvrzení, že propuštění to jest vůbec neplatné, ježto žalovaná obec nedržela zákonných předpisů při jeho propuštění, a domáhá se rozsudku, že jeho služební poměr dosud po právu trvá. Nejde tedy o náhradní nároky ani o odškodnění pro předčasné propuštění žalobce (srv. obdobné rozh. č. 8063 Sb. n. s.) a neplatí tedy pro uplatňované nároky šestiměsíční prekluse. Žalobce byl ustanoven provisorním strážníkem obce dne 27. února 1920, tedy za účinnosti zákona č. 16/1920 Sb. z. a n., při čemž nebyl dodržen předpis § 48 čes. obec. zřiz. o hlasování lístky, takže ustanovení provisorním zřízencem obce bylo neplatné. Žalobce byl však ustanoven definitivním zřízencem po plynutí provisorního roku (v roce 1921), při čemž bylo hlasováno lístky. Jediné tento projev vůle žalované obce nezaložil ještě služební poměr žalobce jako zřízence žalované

obce podle zák. č. 16/1920 Sb. z. a n. Podle § 6 řeč. zák. jest k tomuto potřebí jednak, aby byla vypsána veřejná soutěž a aby byla provedena volba hlasovacími lístky podle § 48 českého obecního zřízení (srv. rozh. č. 12769, 7477, 4518 Sb. n. s.), jednak by šlo o služby, které podle § 2 uved. zák. mají býti konány zřizenci trvale ustanovenými. Na souzený případ se nehodí rozhodnutí č. 13428 Sb. n. s., jehož se dovolávají nižší soudy. Které služby ve správě obce a obecních podniků mají býti konány zřizenci trvale ustanovenými a jakých zvláštních způsobilostí jest pro jednotlivá místa zřízenecká třeba, o tom se usnáší podle § 2, odst. 1, řeč. zák. obecní zastupitelstvo, avšak v odst. 2 tohoto předpisu bylo ustanoveno, že toto usnesení obecního zastupitelstva se má státi do 3 měsíců ode dne, kdy byl tento zákon vyhlášen, t. j. do dne 12. dubna 1920, a neučiní-li tak obecní zastupitelstvo do uvedené lhůty, že o tom rozhodne s konečnou platností nadřízený samosprávný úřad. Jestliže vzniknou později nové obory služby, vyžadující ustanovení trvalých zřízenců, rozhodne i tu podle odst. 3 § 2 obdobně nadřízený samosprávný úřad (srv. rozh. č. 12687 Sb. n. s.). Odvolací soud se však otázkou vypsání soutěže a systemisace neobíral a otázky ty se stranami neprobral (§ 182 c. ř. s.). Nelze proto ještě spolehlivě odpověděti na otázku, zda žalobce byl trvalým zřízencem žalované obce podle zákona č. 16/1920 Sb. z. a n. a zda bylo předpokladem rozvázání služebního poměru provedení disciplinárního řízení a usnesení disciplinární komise podle druhého odstavce § 8 vl. nař. č. 483/1920 Sb. z. a n., či zda jest je pokládati za zřízence smluvního (srv. rozh. č. 13687 Sb. n. s.). Na odvolacím soudě bude, aby se otázkou soutěže a systemisace obíral a zejména zjistil, zda šlo o místo strážníka již dříve systemisované, a za jakých okolností, či o nově systemisované (v roce 1921), jež by ovšem vyžadovalo schválení nadřízeným úřadem. Věc tudíž není zralá k rozhodnutí.

Čís. 15893.

Chtějí-li strany dosáhnouti, aby spor byl projednán ve zvláštním řízení pro pracovní soudy, jsou povinny učiniti prohlášení podle druhého odstavce čl. IX zák. č. 161/1936 Sb. z. a n., třebas byl spor před soudem jednacím podle § 42 zák. o prac. soudu zahájen před účinností řeč. zák., konalo-li se další ústní jednání již za účinností uved. zákona a jednáno-li hledíc k změně v osobě soudce podle § 412 c. ř. s. znova.

Rozh. ze dne 4. března 1937, Rv I 280/37.)

Prvé ústní jednání před soudem jednajícím o žalobě podle § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. se konalo dne 17. července 1936, bylo však odročeno na 12. srpen 1936 po případě 16. září 1936 a pro změnu v osobě soudce provedeno znova podle § 412 c. ř. s. Prvý soud žalobu pro tentokrát zamítl. Odvolací soud rozhodl o odvolání, potvrdiv první rozsudek, v senátě složeném podle § 32 zák. o prac. soud.